

บทคัดย่อ

169406

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับโรคติดต่อ
ชื่อผู้เขียน : นายณรงค์ สงวนชื่อ
ชื่อปริญญา : นิติศาสตรมหาบัณฑิต
ปีการศึกษา : 2547

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์:

1. รองศาสตราจารย์สุขสมัย สุทธิบดี ประธานกรรมการ
2. อาจารย์ฐนันครศักดิ์ บวรนนท์กุล

โรคติดต่อเป็นภัยพิบัติที่สำคัญประการหนึ่งที่สามารถคร่าชีวิตผู้คนในอดีตเป็นจำนวนมากมหาศาล แม้ว่าความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีจะช่วยให้ช่วยยับยั้ง สกัดกั้น แต่จากการที่จำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น การคมนาคมติดต่อสื่อสารที่สะดวก รวดเร็ว และความแตกต่างกันของระบบสาธารณสุขส่งผลต่อการกระจาย การแพร่ระบาด และความรุนแรงของโรคยังมีอยู่

มาตรการในการป้องกัน ควบคุมและกำจัดโรคติดต่อ นอกจากมาตรการเชิงการแพทย์สาธารณสุข และมาตรการทางการบริหารแล้ว มาตรการทางกฎหมายก็เป็นมาตรการที่ถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งมาตรการทางกฎหมายระหว่างประเทศ และมาตรการภายในประเทศ

จากการศึกษาพบว่า ปัญหากฎหมายเกี่ยวกับมาตรการทางกฎหมายด้านโรคติดต่อที่ควรได้รับการศึกษา ได้แก่ กฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อขัดกับบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 31 และมาตรา 36 ระบุรับรองสิทธิเสรีภาพในชีวิตและร่างกาย ตลอดจนเสรีภาพในการเลือกถิ่นที่อยู่ แต่พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2523 มาตรา 7 บังคับให้มีการตรวจหาเชื้อโรคติดต่อที่ประกาศจากบุคคลต้องสงสัยและในมาตรา 8 (1) และ (2) ให้อำนาจเจ้า

พนักงานสาธารณสุข และเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง มีอำนาจแยกควบคุมและกักตัวเพื่อ
สังเกตอาการจนกว่าจะสามารถจำแนกซึ่งเป็นการใช้อำนาจมาก

ปัญหาจากการที่องค์การอนามัยโลกห้ามรัฐภาคีแยกผู้ต้องขังหรือนักโทษหรือผู้
ถูกคุมขังที่ติดเชื้อ HIV หรือ AIDS เนื่องจากถูกเลือกปฏิบัติ ถูกทำร้าย หรือถูกกีดกัน ทำ
ให้นักโทษที่เป็นพาหะอยู่ปะปนกับนักโทษหรือผู้ต้องขังทั่วไป โอกาสเสี่ยงที่จะติด
โรคติดต่อมีสูง

บทบัญญัติทางกฎหมายเกี่ยวกับอนุสัญญาอนามัยระหว่างประเทศหรือระเบียบ
ทางด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศให้อำนาจรัฐในการควบคุมและจำกัดการนำเข้า
สัตว์ สิ่งของหรือวัตถุที่เป็นพาหะต่อการแพร่ระบาดของโรคติดต่อได้ แต่จากข้อตกลง
GATT และองค์การการค้าโลก ห้ามประเทศต่าง ๆ ออกข้อกำหนดในการกีดกันทาง
การค้า ทำให้บางประเทศยกเอามาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดต่อมาเป็น
ข้อจำกัดในทางการค้าโดยห้ามนำเข้าพืชและสัตว์ และอาหารบางประเภท โดยอ้างว่าเป็น
พาหะในการนำโรคปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้จาก

การศึกษา พบว่า บทบัญญัติของพระราชบัญญัติควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. 2523
ไม่ได้ขัดกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญเนื่องจากรัฐธรรมนูญได้มีการกำหนดข้อยกเว้น
ให้สามารถกระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของกฎหมายโดยเฉพาะ อย่างไรก็ตาม
ตามควรมีการวางมาตรการทางกฎหมายเฉพาะให้มีความชัดเจน จากการศึกษาผู้ศึกษา
เสนอแนะให้ควรมีการออกกฎกระทรวง กำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการ
กักกันบุคคลที่สงสัยจะติดเชื้อ โดยให้หลักการคุ้มครองสิทธิ ควรมีการปรับใช้การ
จำแนกผู้ต้องเข้าพิเศษ และเอามาตรการระงับนำเข้าสินค้าหรืออาหาร

ABSTRACT

169406

Thesis Title : Legal Problems on Infectious Diseases

Student's Name : Mr. Narong Sanguanchue

Degree Sought : Master of Laws

Academic Year : 2004

Advisory Committee:

1. Assoc. Prof. Suksamai Suthibodhi Chairperson
2. Mr. Tanansak Borwornnuntakul

Throughout history, infectious diseases have always constituted the kind of tragic disaster that is capable of killing off large numbers of people. Although scientific and technological advances have enhanced the control of disease and eliminated a number of infectious diseases, the rise in the population and the increasing ease of modern transportation, as well as the differences in public health care in different areas, have affected the distribution of such diseases and the degree of damage they are capable of inflicting.

Preventive measures in controlling and eliminating infectious diseases not only involve public health and management. Legal measures must be enforced efficiently, both domestic and internationally.

The results of this study reveal the following:

Legal problems regarding legal measures on infectious diseases that should be studied concern the fact that the law on infectious disease control is

in conflict with the constitution. Sections 31 and 36 of the Thai constitution, B.E. 2540 (A.D. 1997), assure the right and freedom to pursue one's life, one's body and physical health being one's own concern, including the freedom to travel and select a domicile of one's own choosing. However, section 7 of the Infectious Diseases Act, B.E. 2523 (A.D. 1980), allows for the forced examination of anybody suspected of being a carrier of any infectious disease stipulated by law. Section 8 (1), (2), empowers public health officials to isolate an individual indefinitely, including subjecting the person in question to a medical examination if it is suspected that he or she is the carrier of an infectious disease. This is a prime example of the use of state power.

The International Health Regulations, in particular those under WHO guidelines on HIV and AIDS, make it difficult to prevent the spread of infectious disease in Thailand since such WHO guidelines prohibit any member state from isolating and discriminating against prisoners with HIV or AIDS for any reasons whatsoever. However, allowing prisoners suffering from infectious diseases to remain among the main prison population is to incur a high risk of an epidemic due not only to homosexual behavior but also due to the close proximity of the inmates.

The provisions regarding international public health conventions or international public health regulations empower the state to control and limit the importation of animals, objects or materials that may be carriers of infectious diseases. However, the agreements of the GATT and WTO prohibit

any country from issuing any regulations that prevent free trade. Therefore, some countries to take preventive measures with regard to the spread of infectious diseases to impose restraints on trade by not allowing the importation of plants and animals, claiming that these may be carriers of contagious diseases.

The findings of the study are that the provisions of the Infections Diseases Act, B.E. 2523 (A.D. 1980) are not in conflict with the provisions contained in the Thai Constitution. The Constitution provides exceptions, allowing the relevant authorities to investigate infectious diseases under the terms of the aforementioned legal provisions. However, the legal measures must be specified clearly. It is suggested that the Ministry issue regulations in order to establish clear guidelines in detaining those suspected of having infectious diseases while upholding the principle of protecting the rights of the individual. Guidelines for the isolation of inmates with diseases must be established. Measures to halt the importation of products and foods must be enforced as well.